

tiden og det i en ikke fjern Fremtid kunne blive istand til selv at dække de Udgifter, der paahvile dem ifølge Kolonialloven af 1863. Dernæst ere alle Udvalgets Medlemmer ogsaa enige i, at det vil være nødvendigt at indhente forskellige Oplysninger, efter som de Oplysninger, der foreligge, ikke ere tilstrækkelige til, at man derpaa kan begrunde en Dom. Om Maaden, hvorpaa disse Oplysninger skulle søges tilveiebragte, har det ikke været muligt at tilveiebringe Enighed, idet Flertallet mener, at disse Oplysninger sikkert og paalideligt tilveiebringes derved, at der indfattes en midlertidig Regjering paa St. Croix, som tillige faar det Hverv at undersøge Forholdene nøie og dernæst at indgive bestemte Forslag angaaende den fremtidige Ordning i forskellige Retninger. Det første Mindretal, bestaaende af 3 Medlemmer, har ikke kunnet gaa ind derpaa, uagtet dets Forslag i Tanken nærmer sig endel dertil, idet nemlig dette Mindretal mener, at det vil være tilstrækkeligt, naar der tilførbæres den højeste Myndighed en agronomist og juridisk Bistand, for at man paa den Maade kan faae tilveiebragt de Oplysninger, der søges. Et tredje Mindretal, det ærede Medlem fra Nykjøbing p. F. (Clausen), mener, at de søgte Oplysninger bedst kunne tilveiebringes gennem en af Folkethinget nedsat parlamentarisk Kommission i Henhold til Grundlovens § 46. Det ærede Medlem stiller selvfølgelig ikke her noget Forslag derom, men forbeholder sig at fremkomme med Forslag til Beslutning desangaaende. Samme ærede Medlem indstiller Loven, som den foreligger, til Forkastelse. Et enkelt æret Medlem (H. Sørensen) var syg ved Betænkningens Affattelse og har desværre paa Grund af Sygdom været borte fra de fleste af Udvalgets Forhandlinger. Vi have ikke kunnet indhente aldeles nøiagtig Underretning fra dette ærede Medlem om, hvorledes han stiller sig med Hensyn til Betænkningens Affattelse, men vi vide med fuld Bestemthed, at han deler de af Flertallet udtalte Anskuelser, men hans Tilstand er desværre ikke nu saaledes, at vi have kunnet skrive til ham (Stemmer: Han er her). Na, det er jo heldigt. Jeg har ikke set ham. Saa vil det ærede Medlem jo selv faae Leilighed til at erklære, hvorvidt han tiltræder Udvalgets Flertals Betænkning.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tillade mig nærmere at gaa ind paa den foreliggende Sag og for det Første da paa en Undersøgelse af, hvor stor en Trossstyrke der behøves paa St. Croix for at vedligeholde No og Orden, og dernæst, hvilke Foranstaltninger det vil være nødvendigt at træffe for at op hjælpe Dens økonomiske Forhold. Hvad nu det første Spørgsmaal angaar, hvor stor en Trossstyrke der behøves og hvorledes den skal være beskaffen, have Meningerne derom været noget forskellige. Naar man tager de yderstgaaende Meninger i begge Retninger,

kommer man til en ganske overordentlig Forskiel i den Henseende. Jeg vil først udvilde de Anskuelser, som næres af Gouvernementet, som jo er den Myndighed, der idetmindste officielt maa anses for den mest sagtyndige. Gouvernementet mener, at den vestindiske Kommissions Forslag, hvilket Forslag jo finder sit Udtryk her i Regjeringens Forslag, langt fra var vidtgaende nok, det mener, at det ikke gaar an at blive staaende derved. For det Første mener Gouvernementet, at det er absolut nødvendigt, at der stadig stationeres et Krigsskib ved St. Croix, i alt Fald i de vestindiske Farvande, og denne Anskuelses Rigtighed støtter Samme ikke alene paa den Omstændighed, at et saadant Skib vilde være istand til at kaste Landgangstroppe i Land under indtræffende Uroligheder, men navnlig derpaa, at der er stor Fare for, at der skal ske Angreb paa Den fra Søsiden. Gouvernementet mener, at, hvis der sker et Oprør paa St. Croix, vil det blive af en anden Beskaffenhed end sidst. Som bekendt vare Negerne ikke bevæbnede med andet end Bambusstokke, men næste Gang, der kommer et Oprør, ville Negerne være forsynede med Skydevaaben. Gouvernementet støtter dette paa, at det to Gange i det sidste Aar har faaet Meddelelse om, at der vil komme Fartøier fra Amerika med Krigsmateriel for at forsyne Negerne dermed til at gjøre Oprør. Jeg betvivler ikke, at der er kommet en saadan Efterretning til Gouvernementet; men jeg skal dog næsten tro, at man har villet mystificere dette; thi hvorfor Nogen skalde ville angribe St. Croix i dette Øieblik og søge at bemægtige sig den, det er ikke saa let at indse. For det Første er — hvad jeg senere skal have Leilighed til at udvilde — Den saa fattig, at dens Besiddelse for Øieblikket ikke er overmaade meget værd, og dernæst kan man som bekendt ikke faae Krigsvaaben uden Penge, men St. Croix har ingen Penge, Negerne i alt Fald ikke — det vide vi jo. Altsaa antager jeg, at Gouvernementet har været Ogenstand for en Mystifikation ved disse Efterretninger. Det er efter Gouvernementets Mening ikke tilstrækkeligt, at der stadig stationeres et Krigsskib ved Siden af den Styrke, der er foreslaaet i Regjeringens Forslag, der maa en større Styrke til og navnlig en stor Del Heste, 60 Heste, og de ere ikke billige at holde. I det Hele taget anslaar Gouvernementet de Udgifter, som vilde medgaa til at vedligeholde No og Orden paa Den, til Noget, der ligner 600,000 Kr., i alt Fald i den første Tid. Senere kan man maaste gaa ned til 400,000 Kr. Saa man over fra Gouvernementets Anskuelse til det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Falster, vil man se, at han har den stik modsatte Anskuelse, idet han mener, at Den kan forsvare sig selv. Det ærede Medlem siger ganske rigtig, at i Vestindien har man ikke som i Møderlandet almindelig Børnepligt. Der er nok en almindelig Børnepligtsbe-